

ЛЪВЪТЪ НА ЛОВЪ

(Басня)

по И. А. Криловъ

Мецана, Лъвътъ, Вълкътъ, Лиса,
приятели добри нали сѫ,
на ловъ решиха да вървятъ
и смѣло тръгнаха на путь.

Цѣль день издебваха стадата
и хванаха отвѣдъ гората,
насрѣдъ широкото поле,
едно охранено теле.

И четиридесетъ въвъ мрака
промъкнаха се въвъ шумака —
тамъ край запрашения путь —
тѣ плячката да раздѣлятъ.

И много-много не спорѣха —
на четири го раздѣлиха.
Но Лъвътъ тукъ ги бѣрже спрѣ —
надъ дѣловетѣ кракъ прострѣ:

— Като на царь — туй менъ се пада,
туй ми е дѣлъ, а туй — нагрѣда
на мене като най-могжщъ,
а туй — ако посмѣешъ — дрѣжъ!

Изплашиха се звѣроветѣ,
оставиха си дѣловетѣ,
и той на равното поле
излапа цѣлото теле.

Т. Харманджиевъ